

Prijsuitreiking van ons 2^e CTN-seizoen

Zaterdag 20 november 2010 hebben we onze tweede prijsuitreiking gehad en wel na afloop van de laatste trial, die verreden werd in Nunspeet. Gelukkig hadden we 's morgens de prijzen al klaar kunnen zetten, zodat we niet zo veel behoeften te doen, toen we zelf van onze laatste wedstrijd terugkwamen. Over die prima wedstrijd hebben we ergens anders al verteld.

Na afloop van de trial was het snel omkleden en de laatste dingen regelen en klaarzetten. Toen de definitieve uitslag van Nunspeet klaar was, (heel goed aangeleverd door Janne en Jennie) konden we beginnen deze punten bij de andere 12 wedstrijden op te tellen, om zo de eindstand te kunnen bepalen.

Ondertussen waren de blijvers voor de prijsuitreiking (CTN-triallisten en enkele controleurs van Nunspeet) begonnen met een klein warm hapje en koud gerechtje (want het was inmiddels half zes), aangeboden door CTN en verzorgd door de dames van de kantine (ook weer Jennie en Jannie en Marianne).

We hadden gedacht dat er 's avonds zo'n vijftig mensen zouden kunnen zijn, maar er waren toch meer, niet verwachte gezichten aanwezig. Het waren er ongeveer een 65-tal mensen die de kachel in de kantine wel konden waarderen.

Voordat we werkelijk met de prijsuitreiking begonnen, hadden we eerst nog wat mededelingen van het afgelopen seizoen en mededelingen voor het komende seizoen.

Samenvattend waren er de o.a. de volgende mededelingen:

-we hadden over de 13 wedstrijden op 11 locatie met gemiddeld 50 deelnemers en met enkele uitschieters naar de 70—75 deelnemers.

- bij de Zwarte Klasse hadden 15 deelnemers 3x of meer keer meegedaan (van 25 totaal)
- bij de Middel Klasse hadden 10 deelnemers 3x of meer keer meegedaan (van 12 totaal)
- bij de Lichte Klasse hadden 14 deelnemers 3x of meer keer meegedaan (van 19 totaal)
- bij Twin-Shock Wit hadden 7 deelnemers 3x of meer keer meegedaan (van 24 totaal)
- bij Twin-Shock Blauw hadden 12 deelnemers 3x of meer keer meegedaan (van 44 totaal)
- bij Twin-Shock Rood hadden 10 deelnemers 3x of meer keer meegedaan (van 26 totaal)
- bij Twin-Shock Geel hadden 6 deelnemers 3x of meer keer meegedaan (van 12 totaal)
- bij de Liefhebbers hadden 6 deelnemers 3x of meer keer meegedaan (van 56 totaal)
- dus ongeveer 35 Klassiekers en ongeveer 35 Twin-shockers die de 50 'vaste' rijders zijn.
- en er komen nog steeds nieuwe rijders bij.

- komende seizoenen lopen van januari t/m december

- wedstrijddata zijn soms moeilijk te regelen, want we willen niet tegelijkertijd een CTN-wedstrijd hebben als er ook een ONK of NKJeugd is, want dan zijn er altijd rijders of clubs de dupe, omdat rijders van CTN ook willen helpen bij hun club met de KNMV-kampioenschappen en ook omgekeerd natuurlijk. Dit geeft enkel verliezers en da's jammer.

- in het komende seizoen gaat de wedstrijd te Rhenen door omstandigheden niet door.

- de wens voor een controleurspoel blijft onveranderd overeind. Het hebben van een aantal controleurs waar een beroep op gedaan kan worden zou geweldig zijn.

- bedankt worden de mensen die zich ingezet hebben om CTN te promoten en er hulp en tijd in te steken om te kunnen komen waar we nu zijn: Coriene Vermeulen (o.a. mede redactie, klassemmentsverzorging), Louis de Grave (o.a. klepprijzen verzorging), Jan de Klerk Sr. (algemeen), en Arie Bottinga voor de gewone en ad hoc hulp bij problemen.

- Arie Bottinga bedankt voor de sponsoring.

- bij deze een oproep om te denken of men sponsors kan vinden voor CTN, want inkomsten zijn (te) gering. Vanuit de rijders komen voorstellen om de afdracht naar CTN (per deelnemer aan de wedstrijd of voor een vast deel voor CTN per rijder of de rijders betalen een bepaald bedrag per jaar aan CTN voor deelname. We al deze suggesties mee en zullen met de clubs overleggen om tot een overeenstemming te komen.

Vervolgens had Gunnar Schulte het woord gevraagd en gekregen omdat hij en Herbert Braam met veel plezier deelnemen aan de CTN-wedstrijden en zij iets terug wilden doen aan CTN en hun rijders in de vorm van training en oefendag bij hen in Kleve op hun trialterrein. Daar kunnen op zondag 6 maart iedereen gezamenlijk oefenen, zelfstandig of met aanwijzingen door de routiniers. Hiervan komt nog een aparte aankondiging.

Bij de Prijsuitreiking kreeg natuurlijk de winnaar van elke klasse een beker. En voor een ieder die op 5 van de 11 locaties dit seizoen had meegereden kreeg een prijs in de vorm van een klep en een paraplu met CTN-logo als aandekken. En de aanwezigen die hier niet aan voldeden kregen een koffiemok met ons CTN-logo.

We kunnen de bekerwinnaars het beste voorstellen door middel van een foto.

In de zware Klasse was Jan de Klerk Sr. winnaar met zijn Norton 16 H waarbij hij meer het rode spoor dan blauw gereden heeft. In de Middel Klasse ging de beker naar Pé Geurtsen die altijd het gele spoor rijdt op een BSA B40. De Lichte Klasse ging verdient naar Herbert Braam, de eerste van onze drie Duitse vrienden die de hoogste plaats hadden dit jaar. Hij heeft ook het gele spoor gereden en dan op een CZ van 250 cc. Alle drie gefeliciteerd.

In de Twin-Shock Klasse was Henk de eerste van de familie Schulte -en de tweede Duitser- die een beker in ontvangst mocht nemen. Henk heeft in het witte spoor gereden op zijn KTM die vakkundig opgebouwd is door zijn vader Gunnar. Henk heeft gewoon in zijn uppie en in alle rust en onverstoord al zijn wedstrijden gereden. We zijn benieuwd wat hij volgend jaar gaat rijden. De beker voor het blauwe spoor was voor Bert Roelofse die de meeste tijd op zijn eigenbouw Sawamaki gereden heeft. En hoewel in Nunspeet zijn voetsteun van de motor afbrak, voordat de wedstrijd begonnen was -en hij daarop met een moderne motor in de Liefhebberklasse moest rijden- heeft dat zijn klassering niet in gevaar gebracht. Het rode spoor ging overtuigend naar Gunnar Schulte, rijdend op zijn groen-witte MZ, die daarmee als derde Duitser gewonnen heeft en vooral enthousiast alle wedstrijden meegereden heeft.

Stef van der Sluis die het gehele seizoen met een Yamaha XT500 of een 175 TY of een Honda TLR gereden heeft, was weer met de meeste punten geëindigd in het gele klasse van de Twin-Shock. Hij kreeg opnieuw de beker van vorig jaar, zij het enigszins gedeukt en vervormd tijdens het vele transport. Stef heeft zijn boek over de verdiende bekens wel uit en daarom konden we zijn beker vorig jaar weer mee terug nemen. Maar voor ons was ook gelijk de uitdaging om een alternatief te vinden. En dat bleek een Vaas te zijn. Een ander symbool voor de beste. Hij was er verguld mee en had wel een goed emploi voor de vaas, zo bleek later.

Bij de Liefhebbers ging dit jaar de beker naar Gertjan Geurtsen, die de meeste wedstrijden in blauw gereden had en net als zijn vader overtuigend in punten had gewonnen (de tweede familie met vader en zoon op de eerste plek). We zijn benieuwd wat Gertjan volgend jaar gaat doen.

Zoals gezegd is, kregen velen ook een klep als prijs. (Zie de foto's van hen waarvan we een foto hebben.) Voor enkelen was de klep enigszins aangepast. Zo kunt U zien dat de klep van Jan de Klerk op veren stond om zijn gebrek aan vering van zijn stijfframe Norton met slechts twee extra kleine veertjes aan zijn voorvork te compenseren. Jan zit in de auto naar huis soms nog na te wippen als hij weer eens op een hard circuit gereden heeft.

Gerwin Ringenier kreeg als sleutelaar en bouwer van twee motoren (een tweede, nieuwe, echte Pré'65, Gilera en een MotoGuzzi voor Gert Broekhuizen) een klep met een sleuteltje erop.

Theo Oostebrink kreeg zijn klep terug die in zijn –nogal rokende- Ducatie zat. We hebben hem zo origineel mogelijk gelaten met koolaanslag en al erop, zodat hij er nog lang van kan genieten. De klep met het bochtje erin was voor Martin de Graaf. Hij kon het niet laten om te rijden, ook al speelde zijn hernia weer eens op. Dan reed hij een spoortje lager en telkens als hij het rode spoor gereden had, was alles weer soepeler met zijn rug (ja, echt, dat zei hij).

De kleppen met de Delfts Blauwe Klompjes erop waren voor Herbert en Gunnar, beide op een tweetakt motor maar nu wel in het bezit van een echte Nederlandse klep.

De kleinste klep was dit jaar voor Henk Schulte. Dit als aanvulling omdat hij vorig jaar onze grootste en zwaarste klep had gekregen als jongste deelnemer.

Paul Schimmel kreeg zijn klep gemonteerd op een eierwekker. Paul is altijd als eerste klaar. Op zich zou dat niet zo erg zijn, maar de meeste moeten dan nog aan de derde ronde beginnen en dat is frustrerend. Dan voelen wij dat we ons moeten gaan haasten en dat is niet goed. We hebben Paul

voorgesteld volgend seizoen bij aanvang van de wedstrijd, de wekker helemaal rond te draaien. Als hij dan terugkomt wacht hij tot de wekker afgelopen is, zet hem dan op drie kwartier en rijdt de tweede ronde. Zo nog een keer voor derde ronde en als Paul dan nog een kwartiertje over de laatste ronde doet, zijn we hopelijk dan met z'n allen tegelijkertijd klaar.

Pé Geurtsen kreeg zijn klep op een blok marmer en dan beplakt met smiley's en een plaatje 'Volhouder 2010', omdat Pé altijd lacht, ook als het moeilijk gaat, iets wat wel eens gebeurd van tijd tot tijd in het gele spoor.

Na vergeving van de klassemmentsprijzen hadden we eerst een verloting van vijf milieumatten, die voorzien waren van ons prachtig CTN-logo. Deze matten (die via Motormat.nl of CTN te verkrijgen zijn) waren als sponsoring geschonken door Arie Bottinga om te verloten aan alle rijders, die aanwezig waren. Uiteindelijk gingen vijf deelnemers als de gelukkigen naar huis.

Vervolgens hadden we nog enkele speciale prijzen.

Stef, Gunnar en Paul kregen de eerste speciale prijs, omdat ze alle dertien wedstrijden gereden hebben dit seizoen. Zij zijn het meeste van huis geweest voor hun hobby. En daarom leek het ons wel goed om hen deze keer een bloementje mee te geven voor het thuisfront, zodat ze deze keer gerust wat later thuis konden komen.

Daarna hadden we nog enkele bekens;

de eerste voor Ton de Rover als de beste nieuweling, hij begon in blauw, reed vervolgens het hele seizoen rood en de laatste wedstrijd geel.

En daarbij heeft hij de meeste wedstrijden gewonnen.

De tweede beker was voor Egbert Nijenhuis als de man die het meest constant gereden heeft wat punten betreft. Niet winnen, niet als laatste, rijden in wit en blauw en dan heel constant eindigen, da's knap.

De derde beker was voor Henny van Woerkom, die hij net voor Pe Geurtsen wegsnoepte. Hij rijdt pas mee met de wedstrijd van Lochem en niet alleen op alle foto's zie je hem lachen, maar ook altijd in de non-stops. Wij vinden dat zeker een beker waard, want wij zijn blij met blije rijders.

En dan hadden we nog een speciale prijs in de vorm van een grote klep als Wisseltrofee voor een Bijzondere Prestatie in het afgelopen seizoen. Deze ging dit jaar naar Gerwin Ringenier als bouwer van goede Italiaanse trialmotoren. En dat niet enkel voor zichzelf maar ook voor anderen die het triallen met het zware werk niet meer zo leuk vonden, maar nu weer met alle plezier rondrijden. En dit mede dankzij Gerwin. Hij zij je gegund.

En daarmee kwamen zo'n beetje aan het eind van de prijsuitreiking. Na de aanwezig en de leden van MC Nunspeet nogmaals te hebben bedankt voor de goede zorgen, kon iedereen zijn paraplu ophalen dan wel een fleecetrui en keerde iedereen tevreden, goed gehumeurd huiswaarts na een geslaagde avond.

Martien Vermeulen